

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 4 grudnia 2014 r.

Poz. 5161

WYROK NR SYGN. AKT II SA/WR 389/14 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 2 września 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędzia WSA Władysław Kulon

Sędziowie:

Sędzia WSA Mieczysław Górkiewicz (spr.)

Sędzia WSA Alicja Palus

Protokolant

starszy sekretarz sądowy Anna Biłous

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 2 września 2014 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Miejskiej w Żarowie

z dnia 5 grudnia 2013 r. nr XLII/330/2013

w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w obrębie wsi Pyszczyn, gmina Żarów

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w następującym zakresie: § 2 ust. 10 pkt 2 lit. a we fragmencie: „(...) na warunkach ustalonych przez zarządcę sieci (...)”, § 2 ust. 10 pkt 2 lit. b we fragmencie: „(...) na warunkach ustalonych przez zarządcę sieci (...)”;**
- II. stwierdza, że zaskarżona uchwała w zakresie opisanym w punkcie pierwszym wyroku nie podlega wykonaniu;**
- III. zasądza od Gminy Miejskiej w Żarowie na rzecz Wojewody Dolnośląskiego kwotę 240 zł (słownie: dwieście czterdzieści zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Uzasadnienie

Wojewoda jako organ nadzoru nad działalnością gminną (art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – zwanej dalej „u.s.g.”, t. jedn. z 2013 r. Dz. U., poz. 594 ze zm.) wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części obejmującej § 2 ust. 10 pkt 2 lit. „a” we fragmencie „(...) na warunkach ustalonych przez zarządcę sieci (...)” oraz § 2 ust. 10 pkt 2 lit. „b” we fragmencie „(...) na warunkach ustalonych przez zarządcę sieci (...)”. Według skarżącego powyższe ustalenia planu miejscowego uchwalone zostały z naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – zwanej dalej „u.p.z.p.” (t. jedn. z 2012 r., Dz. U., poz. 647 ze zm.) oraz § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – zwanego dalej „rozporządzeniem” (Dz. U. Nr 164, poz. 1587). Skarżący wskazał, że zaskarżone przepisy prawne wykraczają poza zakres delegacji ustawowej, a opisane naruszenia prawa uzasadniają zastosowanie art. 28 ust. 1 u.p.z.p.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie wskazując, że uchwała podjęta została zgodnie z obowiązującymi przepisami. Organ podniósł, że obszar objęty planem zlokalizowany jest przy istniejącej drodze gminnej, wyposażonej w sieć elektroenergetyczną i sieć wodociągową do których podłączona będzie projektowana inwestycja lokalizowana w obszarze objętym planem. Dodał, że dla podłączenia projektowanej inwestycji do istniejącej sieci wymagane jest spełnienie warunków ustalonych przez zarządców sieci.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Przepis art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. nakazuje radzie przyjęcie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Natomiast zgodnie z § 4 pkt 9 rozporządzenia wspomniane zasady powinny zawierać określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury wraz z ich parametrami oraz określenie warunków ich powiązań z układem zewnętrznym i niezbędne wskaźniki. Z przytoczonych przepisów nie wynika norma prawna pozwalająca radzie gminy na zamieszczenie w uchwale nakazu uwzględniania warunków lub zasad wskazanych przez przedsiębiorstwo sieciowe na określone działania adresatów planu miejscowego. Umowy cywilnoprawne z dostawcami tzw. mediów mają charakter adhezyjny i nie musi tego przypominać ustalenie zawarte w planie miejscowym. Organ powinien zadbać o jak najlepsze wykorzystanie granic upoważnienia ustawowego i nie ulegać pokusie zawarcia przy okazji w akcie wykonawczym ustaleń jego zdaniem celowych, ale pozostających poza tymi granicami. Bezspornie więc zaskarżone postanowienia przedmiotowej uchwały naruszają zasady sporządzania planu miejscowego (art. 28 ust. 1 u.p.z.p.), art. 7 i art. 94 Konstytucji RP oraz § 142 ust. 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100 poz. 908), co uzasadnia stwierdzenie ich nieważności.

Mając to na uwadze zgodnie z art. 147 § 1, art. 152 i art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.jedn. z 2012 r. Dz. U., poz. 270 ze zm.), orzeczono jak w sentencji.